

Avustralya'da Ramazan

Bir ilki yaşıyoruz. Türkiye'den kilometrelerce uzakta geçiriyoruz Ramazan'ı. Ama mesafelerin değiştiremediği hakikatler, muhabbet ve uhuvvet, bir cemaate mensup olma nimeti, Türkiye'deki Ramazan'la gelen manevî atmosferi Melbourne'da de yaşıyoruz bize. Aylardır heyecanla beklediğimiz bu rahmet ayının bir haftasını geride bıraktık. Saat farkından dolayı, Türkiye'den iki saat önce iftar ediyoruz.

Hava oldukça serin ve güzel. Bahar mevsimini yaşıyoruz şu an Melbourne'da. Ramazan'la gelen manevî baharda da, ahirette neşv-ü nema bulacak tohumlar ekiyoruz dünya denen bu mezraaya.

Akşamları iftar sonrası, Yeni Asya okuyucuları Nur Vakfında toplanıyor. Teravih öncesi Risâle-i Nur'dan dersler yapılıyor. Çaylar içiliyor. Hanımlar da ayrı bir salonda, okunan dersleri mikrofon sistemiyle dinliyorlar. Nur Vakfında okunan ezan-ı Muhammedînin ardından erkekler vakıf mescidinde, kadınlar ders salonunda teravih namazını eda ediyorlar. Çocuklar da Nur Vakfına iştiaikle geliyor ve anne-babalarıyla saf tutup teravih kılıyorlar. Otuz üç rekâtlık bir namazın ardından bu masum ve masumelerde ne bir yorgunluk, ne de bir bezginlik gözleniyor. Teravih namazlarına farklı milletlerden Müslümanlar da katılıyorlar. Somalili kardeşlerimizle aynı safta omuz omuza namaz kılıyoruz. Renklerimiz ve dillerimiz farklı olsa da, kıblemiz bir, Hâlıkımız bir, Malikimiz bir... Esmâ-i Hüsna adedince bir birler. Ve bu bir birlerle gelen "Mü'minler kardeşir" hakikati bizi birbirimize sister (kız kardeş) diye hitap ettiriyor. Nur Vakfı imamları Kur'ân'ın belâgatine tercüman olurken, Kur'ân tilâvetiyle cemaate bir manevî ziyafet veriyorlar.

Teravih sonrası tesbihat yapılıyor, duâlar ediliyor. Hanımlar teravih sonrası kendi ders salonlarına geçip çaylarını yudumluyor ve ardından Risâle-i Nur'dan ders yapıyorlar.

Her Cumartesi Nur Vakfında, vakıf müdavimleri toplu iftar ediyor. Gündüzden hanımlar tesanüd ve teavünle iftar hazırlığı yapıyorlar. Yemekler yapılıyor, salatalar hazırlanıyor. Erkekler alt katta, kadınlar üst katta iftar ediyorlar. Oldukça kalabalık oluyor Cumartesi akşamları. Çocuğu, genci, yaşlısı, herkes katılıyor Nur Vakfındaki bu ziyafete.

Nasıl geçtiğini anlayamadan bir haftasını geride bıraktık Ramazan ayının. Buradaki kardeşlerimizin bu ayın ardından gelecek bayramı heyecanla beklediğini görüyoruz .

Çocukken bayramı gözlerdik büyük bir heyecanla ve ipe çekerdik bayram sabahını. Büyüdükçe kaybettik bu sevinç ve heyecanı. Ve bayramlar bizim için tatil ve dinlenme vesilesi oluverdi. Melbourne'da yeniden tanıştık o bayram sevinci ve heyecanı. Buradaki Türkler büyük-küçük o coşkuyu hiç kaybetmemişler. Bayramı bekliyor hepsi heyecanla. Ve kardeşlerimizin anlattığına göre burada bayram ziyaretleri çok önemli. Bayram namazı ve kahvaltının ardından ziyaret saati başlıyor. Büyükler evde küçükleri bekliyor. Büyükler ziyaret ediliyor, elleri öpülüp hayır duâları alınıyor. Ve birinci gün bütün ziyaretler tamamlanıyor. Örf ve âdetlerimizin sıradanlaştığı ve unutulmaya yüz tuttuğu Türkiye'de, insanlar bayram tatilini fırsat bilip tatil beldelerine hücum ediyor. Melbourne'da çok kültürlü bir ortamda yaşamalarına rağmen, Türklerin asimilasyona uğramadan örf ve an'anelerini muhafaza etmeleri takdire şayan. Ramazan ve Kurban Bayramlarını Avustralya'daki kardeşlerimizle geçireceğiz. Biz de bayram havasını soluyacağız buradaki kardeşlerimizle. Ve sizlere de yaşatacağiz yazdıklarımızla Melbourne'deki bayram havasını.

Selâm ve duâ ile...

Kaynak: EuroNur